

Diagnòstic del món que volen els poderosos i propostes des de la CGT-PV

El dia 14 de setembre de 2008, va suposar un abans i un després en la nostra història recent. Eixe dia, un dels principals bancs dels Estats Units, i per extensió de tot el món, va presentar una fallida multimilionària. A partir d'aquest moment, ja res tornaria a ser com abans. No obstant açò, aquest fenomen és la culminació d'un procés que porta molt temps gestant-se i no solament se situa en l'escala econòmica.

Durant les dues últimes dècades del segle XX ja es van albirar una sèrie de factors que tenien per objectiu minar la força de l'estat i subjugar-la als grans capitals. La contra ofensiva liberal dels governs de **Margaret Thatcher** i **Ronald Reagan**, les grans crisis de deute que es van donar a la fi de segle en els països d'Amèrica Llatina o la famosa **globalització** dels anys 90 són alguns dels passos més importants que s'han donat en aquesta direcció.

Avui, ja en un context de crisi econòmica i social, és fàcil sentir que les coses estan canviant molt ràpidament i molt complicat veure cap a on es dirigeixen tots aquests canvis. En molts casos, com per exemple a Espanya, s'està utilitzant la crisi per a dur a terme reformes de vital importància que no sempre tenen la seua justificació en una perspectiva necessàriament econòmica.

És a dir, si bé és cert que a nivell econòmic cal fer ajustos, els que ens estan proposant poden no ser aquells que necessitem. Donant a entendre que darrere de tots aquests canvis hi ha una sort d'agenda oculta amb un objectiu no és un altre que afavorir als més rics a costa de destruir l'Estat com a Administració. En definitiva, que les grans empreses puguen fer i desfer el que vulguen al seu antull, sense traves administratives ni jurídiques.

11
OCTUBRE
2014
#O11DoA
DÍA DE
ACCIÓN
EUROPEA

STOP
TTIP
CETA
TISA
P

EL TTIP DESTRUYE TU FUTURO

Agricultura, servicios públicos, derechos laborales, energía, medicina, sanidad, regulación financiera, medioambiente, cultura, etc... se entregaran a las multinacionales. Divididos, desprotegidos, y sin derecho a huelga. **Reformando los derechos laborales y la política social a favor de los intereses de las transnacionales. MOVILÍZATE**

CONFEDERACIÓN GENERAL DEL TRABAJO
WWW.CGT.ORG.ES
WWW.ROJOYNEGRO.INFO

En aquest sentit, actualment s'estan tractant algunes qüestions que haurien de ser ateses per a albirar el Món que ve i ser conscients de quins són els punts sobre els quals podem actuar.

Les reformes laborals

Un dels temes més importants és la destrucció generalitzada de l'ocupació tal i com la coneixem. Durant gran part del segle XX l'ocupació era una manera de vida, una cosa fixa i relativament immutable dins de la qual es podia fer carrera i ascendir per a accedir a millors posicions, tant laborals com dins de l'estructura social.

El sociòleg **Richard Sennett** plasma tot açò de forma magistral en el seu llibre *La Corrosió del Caràcter*. En ell analitza la vida d'un pare d'origen italià el treball del qual li havia permès desenvolupar una vida i projectar-se d'una forma estable en el temps accedint a una propietat i assegurant un futur per al seu fill. Per la seua banda, el seu fill havia de bregar amb

aquests temps líquids, en els quals, no solament res és segur, si no que a més cal anar a poc a poc trampejant amb les exigències d'un mercat laboral que és incompatible amb la vida.

Així doncs, les reformes laborals que s'estan proposant minen cada vegada més l'autonomia de les persones obligant-les a acceptar treballs que, a més de no permetre'ls una projecció, solen estar molt per sota de la seua formació i capacitat. De nou, utilitzant a Espanya com a exemple, la situació del mercat de treball, amb una taxa d'atur delirant, ha frustrat les aspiracions d'una generació sencera. Conscient d'açò, el govern espanyol amb **Mariano Rajoy** al capdavant, va aprovar una reforma amb la qual es destruïen molts dels drets adquirits i es condemnava a la precarització del treball, facilitant l'acomiadament i disminuint les garanties per als treballadors.

El TTIP i els tractats multilaterals

Arran la crisi financera de 2008, dona la sensació de que el model econòmic basat en l'especulació financera no és una solució viable a llarg termini.

Per aquesta raó, molts dels organismes supranacionals, tals com el **FMI**, la **Unió Europea** o lobbies com el **Club Bilderberg** s'estan començant a plantejar la pertinència d'acords de lliure comerç. Aquests acords tenen per objectiu la liberalització dels mercats europeu i nord-americà, amb la intenció de convertirlos en un únic mercat. Des d'aquest punt de vista, s'eliminarien els aranzels i es permetria a qualsevol inversor tenir accés a qualsevol mercat dins dels límits geogràfics del tractat.

Les conseqüències a nivell legislatiu, així com el poder que aquest tipus d'organismes arribarien a concentrar, poden ser realment devasta-

Continua en pàg. 3

Port d'Alacant, comiat Stanbrook 2014/PEGATUM TRANSMEDIA

ENTREVISTA
amb Assum Penalva Verdú,
néta del passatger 2033 de
l'Stanbrook

pàg. 8

EDITORIAL
Paradís i paradigma

pàg. 2

REFLEXIÓ
Denúncies contra la
corrupció impulsades per
CGT

pàg. 4

SINDICAL
Eleccions sindicals
2014-2015

pàg. 6

I MÉS
Fotonotícies, Dones Lliures,
breus, Contes llibertaris...

pàg. 3, 5, 6 i 7

Els mitjans de comunicació de masses tenen molta informació sobre els abusos de la direcció de la ONCE. Els companys de la Secció Sindical de CGT han entregat dossiers en ràdios, agències, diaris... però l'empresa ONCE inverteix molt en publicitat i, a excepció d'informacions puntuals i articles o cartes al director, difondre la política laboral no forma part de l'agenda. Tota la informació en <http://cgtonce.blogspot.com/es/>

CGT País Valencià
Comunicació Cgt-pv

@CGTPV

www.cgtpv.org

Secretariat
Permanent del
Comité Confederal
País Valencià i Múrcia

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tel. 96 383 44 40
Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgvalencia.org

- SP de la FL de València, tel. 96 383 44 40
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hostaleria, tel. 96 313 41 39

Serveis Afiliats:

Biblioteca Llibertària "Ferrer i Guàrdia", Àrea de la Dona, Serveis Socials, Gabinet de Salut Laboral i Ambiental, Servei Sindical de Normalització Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ de la Gaviota, 4
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03501 -Benidorm (Alacant)
Apt. Correus 125 (CP: 03501)
cgtbenidorm@cgtpv.org
cgtbenidorm@gmail.com

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@gmail.com

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuçol@gmail.com

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello15@gmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València

Pancarta en Alacant

editorial

PARADÍS I PARADIGMA

En aquests últims dies ha sigut notícia en tots els mitjans de comunicació la sorprenent i insòlita destinació que la Generalitat Valenciana va donar als diners rebuts del rescat que venia del Ministeri d'Hisenda.

Des de que el Consell va retallar i va deixar de pagar als col·lectius i entitats que atenen a les persones més necessitades i vulnerables, aquest sector pateix un deute insuportable de mantenir. Alguns centres s'han vist obligats a tancar, com els d'atenció per a emigrants, centres de dia, de serveis d'adopció, d'acolliment familiar... Però, possiblement, siguen els centres d'atenció a la discapacitat, tant física com a intel·lectual, els que més han patit aquests impagaments. Els treballadors i treballadores d'aquest sector porten mesos sense cobrar una nòmina, subsistint com poden i amb el plus afegit de no deixar de col·laborar. Però a més, dins d'aquest sector, també estan les persones depenents que no reben prestació alguna i unes altres que ja han mort mentre l'esperaven.

Col·legis públics on els xiquets porten anys estudiant en barracons, aules prefabricades, uns altres amb estructures que estan quasi en situació d'enderrocament, posant en autèntic perill les vides d'eixos xiquets en edificis que, a més, no estan adaptats per a les condicions climatològiques. Col·legis públics on s'ha reduït al professorat, augmentant la ràtio per aula i on s'ha vist minvada la qualitat i quantitat dels menjars que serveixen en els menjadors escolars.

Centres d'atenció primària i hospitals públics on les retallades s'han fet paleses en les instal·lacions, en el personal sanitari i en els malalts de pri-

mera necessitat. En conseqüència, milers de persones han vist minvada la seua salut i qualitat de vida.

I mentre succeïa i segueix succeïent tot tipus de desgràcies per a molta gent i unes altres esperen que es resolguen les seues prestacions sol·licitades, els responsables de la Generalitat Valenciana han tirat els diners rebuts del rescat. Diners prestats que cal retornar amb interessos. I l'han tirat perquè l'han destinat a projectes ruïnosos promoguts per ells mateixos, com La Ciutat de la Llum, Terra Mítica, l'aeroport de Castelló, més conegut com a "aeroport fantasma", en la Fórmula I, en la Volvo Oceans, o li l'han regalat als bancs que ja havien sigut rescatats pel govern del PP, com Banco Valencia, CAM, Bankia i Catalunya Banc. Aquests bancs han sigut els més agraciats amb una partida de 22 milions d'euros. Però també apareixen xifres regalades que indignen, com a pagaments a Intereconomía, a l'entrenador personal d'Aznar, a entitats esportives de clubs de futbol, o els diners invertits simplement en propaganda i publicitat institucional, per a presentar els assoliments del molt honorable president.

Aquests escandalosos fets s'han conegut molt recentment perquè molts mitjans han publicat pàgines senceres del BOE, presentat factures i xecs amb dates de lliurament.

En un país on la democràcia afligeix símptomes de reuma i als seus vells representants polítics, encartonats dins d'una esfera d'impudícia, se'ls permet escometre atemptats contra els drets humans, i en un país on no és delictes el balafament ni l'ús indegut dels diners públics, cal preguntar-se: Què passa amb la societat en la que vivim? Què més es necessita per a despertar d'aquesta letargia a la que assistim? Per-

què aquests escandalosos fets són el fruit de la permissivitat amb la qual convivim i de la cultura de la impunitat que gaudeixen aquests senyors polítics. Perquè ningú tindrà la gallardia de dimidir, ni serà jutjat, ni es retornarà als valencians i valencianes els diners que ens han robat, ni es rectificarà.

Perquè aquests atroços balafaments s'han permès quan ja sabíem que la crisi-estafa la teníem damunt, quan estàvem vivint i malvivint les conseqüències d'aquesta barbàrie, quan la ciutadania, asfíxiada, ja no podia ni pot més, i així i tot, en la nostra cara, regalen els diners públics, els nostres diners als seus amigots, als empresaris de sempre, els gürtel, els brugal, els de les trames que nien de forma meravellosa en el País Valencià com a paradís i paradigma de la corrupció, i a tants altres personatges o personatges que han parasitat vivint escandalosament d'allò públic i, potser, tants altres casos que ni tan sols veuran la llum i mai els coneixerem.

Però què passa amb la ciutadania?! Quants anys regalant la majoria absoluta a ineptes, gentola balafiadora. Quanta ignorància, quant estómac agrai, quant mirar a un altre costat, quanta barra i quina poca vergonya.

Porten prenent-nos el pèl 35 anys, fent creure que la democràcia és votar cada 4 anys i necessitem amb urgència un altre model de societat on la sobirania radique en la voluntat del poble. Com açò no és tasca fàcil i no ens ho van a regalar, hem d'implicar-nos en la lluita col·lectiva per a fer-nos fortes i visibles, per a defensar i reivindicar els nostres drets i poder cobrir les nostres necessitats. I açò no és revolucionari, ni tan sols ideològic, és senzillament dignitat i supervivència.

PURIFICACIÓN EISMAN
Secretària Comunicació CGT-PV

ACCIÓN DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres en directe, de 16 a 18 h. (els programes es penguen en web)

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

Diagnòstic del món que volen els poderosos ...

dores per als ciutadans dels països implicats. Sobretot per a aquells que estiguen en una situació fràgil, com puga ser Espanya, Grècia, Portugal, Irlanda o Itàlia i, cada vegada més, França, ja que veuran perillar seriosament la seua capacitat de resposta davant determinades amenaces de tall econòmic.

L'obsessió pel control

Les mesures comentades solen tenir un aspecte veritablement impopular. Una de les estratègies més evidents és la d'aconseguir que la implementació d'aquest tipus d'actuacions es perceba com una cosa completament impossible d'evitar. No obstant, açò no necessàriament va a con-

tenir la contestació social. De fet, en els últims anys la conflictivitat en els carrers ha augmentat d'una forma notòria. Egipte, Espanya, Síria, Líbia o més recentment Ukra-

//La situació del mercat de treball ha frustrat les aspiracions d'una generació sencera//

nia, són alguns exemples del rebuig que algunes d'aquestes mesures ha generat.

El vehicle més popular en la majoria dels casos per a dur a terme aquest tipus

de manifestacions ha sigut les xarxes socials. **Facebook** o **Twitter**, si ben no van ser dissenyades per a aquest tipus d'ús, si que ho propicien en posar en contacte a una gran quantitat de persones.

Per aquesta raó s'estan donant molts casos de control i "hackeig" de la informació dels ordinadors. L'exemple d'**Edward Snowden** en desvetllar el cas **Prism** és el més paradoxal. Però, no cal oblidar que la Llei de Seguretat Ciutadana a Espanya contempla, i s'han donat casos, emprendre accions legals contra individus segons el publicat en Twitter. És en aquesta direcció on assistim a una escalada de violència contra tot tipus de disconformitat social organitzada.

Conclusió

Tenint tot açò en compte, el món està canviant molt ràpidament i cada dia es fa un pas en la destrucció de l'Estat i la submissió dels ciutadans.

Són els ciutadans els que pateixen la conseqüències del control, dels tractats internacionals i les reformes laborals. Ells, nosaltres, som els qui hem de decidir prendre les regnes del nostre futur ara que encara no tot està escrit.

EDUARDO VICENT
Sociòleg i polític

...Propostes des de la CGT-PV

En els pròxims mesos es va a produir un desequilibrat debat sobre el Tractat Transatlàntic de Lliure Comerç i Inversions entre EE.UU i la UE (el TTIP, segons les seues sigles en anglès) que, si no som capaços de frenar, regularà les nostres condicions de vida i els nostres drets durant els pròxims anys.

I estic segur que va a ser un desigual debat perquè els que defensen el TTIP i els altres tractats que es negocien actualment (el CETA, entre l'EU i Canadà, i el TISA, per a "l'harmonització dels serveis") controlen els grans mitjans de comunicació i la majoria dels parlaments europeus, així com dels fóruns universitaris, financers, jurídics, etc.

Des de CGT i nombrosos col·lectius socials (Attac, Ecologistes en Acció, Baladre, etc.) s'han llançat campanyes informatives per a trencar el silenci imposat pel sistema neoliberal sobretot el que representa el TTIP. A pesar que el Parlament Europeu porta molt temps debatent i nego-

ciant els continguts d'aquest acord de lliure comerç entre Europa i Amèrica del Nord (que és com dir llibertat total de moviments per als capitals i els productes de les empreses transnacionals de tots dos continents) la ciutadania dels països membres de la UE no està sent informada de les greus conseqüències que l'aplicació d'aquests grans acords va a tenir per a la classe treballadora europea.

En resum, el què el TTIP representa és la garantia absoluta que les multinacionals USA es podran moure pels estats europeus com pel seu propi mercat nacional. Productes farmacèutics, plaguicides, transgènics, etc. que ara no passarien els controls sanitaris europeus, ho faran amb el TTIP. L'extracció d'hidrocarburs mitjançant el sistema anomenat fracking o la generació d'energies contaminants no podran ser prohibides en cap Estat. I en el cas que algun govern pose barreres als productes i serveis de les empreses ianquis, un tribunal s'encarregarà no solament d'anul·lar la prohibició, sinó d'imposar quantioses indemnitzacions a eixes empreses.

Tots aquests tractats que es vénen aprovant a Brussel·les suposen noves retallades de salaris, serveis i drets per a la majoria de la població. Les polítiques de la UE -com a instrument del capital internacional- es basen a recomanar reduccions salarials, privatitzacions de serveis socials

i control del dèficit públic, que també suposa més atur i deterioració del sector públic.

I lluny de ser el programa exclusiu dels partits de dretes, en les grans decisions compta amb el suport de la socialdemocràcia europea... i espanyola. En el 75% de les votacions del Parlament Europeu, el PP i el PSOE voten el mateix, que lògicament és el que convé als rics.

Per tot el que s'ha vist i encara que l'última i greu reforma laboral va ser obra del PP en solitari (bé, amb el suport de la CEOE) la veritat és que amb anterioritat altres reformes, signades també pel PSOE i

//Des de CGT apostem per l'autoorganització de les lluites i per la solidaritat com a eines eficaces //

els sindicats UGT i CCOO, van posar els pilars perquè el PP donara la puntada als nostres drets en 2012. Els contractes temporals, la flexibilitat laboral, les retallades a les pensions i el retard de l'edat de jubilació, l'abaratiment de l'acomiadament, etc. van explicar en el seu moment amb el beneplàcit d'açò que alguns s'obstinen a cridar l'esquerra política i sindical.

Lluny de seguir esperant que aquests partits i sindicats del sistema, o uns altres

que puguen anar apareixent, revertisquen la penosa situació dels sectors populars, des de CGT apostem per l'autoorganització de les lluites i per la solidaritat com a eines eficaces per a donar la volta a l'actual estat de coses.

Quan els partits d'esquerres s'enfonsen per falta d'idees i excés de corruptel·les, i els sindicats responen amb el silenci a les majors agressions patides per la classe treballadora, des de CGT proposem intensificar i radicalitzar la lluita.

És ara quan les nostres velles reivindicacions de la jornada laboral de 35 hores setmanals, la jubilació als 60 anys, la renda bàsica, l'autogestió i les decisions assembleàries, les xarxes de producció i consum ecològic, la sanitat i l'educació públiques, gratuïtes i de qualitat, la pujada d'impostos a les grans fortunes i l'increment de cotitzacions a la patronal (en lloc de destruir a la gent pobra), així com la derogació de les reformes laborals, etc. recuperen tota la seua vigència i viabilitat.

Tenim raó quan ningú ens la donava i la seguim tenint ara que les propostes del sistema i els seus col·laboradors han fracassat estrepitosament. Ara ja no hi ha una altra eixida que la lluita frontal contra el capitalisme podrit i depredador.

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari Acció Social CGT-PV

FOTONOTÍCIES

El passat 15 de setembre estava prevista la celebració d'un juí a 23 treballadors de Compañía Valenciana de Aluminio Baux contra el quals l'empresa s'havia querellat arran una vaga celebrada en l'any 2007 i contra els quals, la fiscalia demanava fins a 3 anys y 9 mesos de presó. Sindicalistes de CGT i CCOO es concentraren des de primera hora davant els jutjats de Castelló per a manifestar la seua indignació per aquesta persecució i criminalització del dret a la vaga. Finalment, per un error dels jutjats que no havia citat correctament a un dels imputats, el juí ha sigut aplaçat a abril de 2016! Sense comentaris.

Treballadors encausats a les portes dels jutjats de Castelló / VÍCTOR TORMO

Treballadores de neteja i funcionaris es rebel·len contra el plec de condicions per a la nova subcontractació del servei de neteja del complex 9 d'Octubre. Les treballadores de neteja del Complex 9 d'octubre continuen la lluita contra les condicions de la licitació del concurs per a la neteja de la ciutat administrativa de la Generalitat valenciana. Diuen NO als acomiadaments i rebaixes laborals contemplades en el plec de condicions presentat pel Consell. Aquestes mobilitzacions, que han comptat amb el suport de funcionaris, arribant inclús a recaptar 937 firmes en un únic dia, començaren el 23 de setembre. La pròxima cita és el 15 d'octubre.

Manifestació en el Complex administratiu de la Generalitat Valenciana

ACCIÓ JURÍDICA

Les denúncies de la corrupció impulsades per CGT aconseguixen les primeres imputacions d'alts càrrecs del Consell

KIKE PERIS
Secretari General SAP CGT-València

La campanya de denúncia de la corrupció de CGT a València comença a donar els seus fruits.

Un dels exemples destacats de corrupció i balafament de l'Administració del PP, de l'estratègia consistent a crear una Administració paral·lela al servei dels interessos del PP, i de ser un instrument per a organitzar el saqueig de fons públics, és l'empresa pública VAERSA.

El passat mes de juny van ser detinguts l'actual director general de VAERSA i el seu antecessor en el càrrec sota l'acusació de la presumpta comissió dels delictes de malversació de fons públics i de prevaricació administrativa, com a conseqüència d'una de les denúncies presentades per CGT contra la gestió en l'empresa pública VAERSA, dependent de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi ambient.

"La policia deté a dos directors de Vaersa per adjudicar contractes a dit. En el marc d'eixa recerca, propiciada per una denúncia del sindicat CGT, la policia ja va acudir el 9 de juny a Vaersa per a demanar informació i documentació sobre la gestió de Juan Cotino". **Eldiario.es**

CGT ha presentat tres denúncies davant la Fiscalia Anticorrupció contra els gestors de l'empresa VAERSA, denúncies en les quals la Fiscalia ha apreciat indicis de delictes i ha decidit incoar Diligències d'Investigació Penal.

La primera denúncia es dirigeix contra els gestors responsables de VAERSA que van pagar quasi dos milions d'euros en concepte de productivitat a personal directiu de l'empresa pública, de forma il·legal, saltant-se reiteradament l'autorització preceptiva del Consell de la Generalitat.

El pagament il·legal de quasi dos milions d'euros es va produir entre 2006 i 2011, tal com destapaven els informes d'auditoria emesos per la pròpia Intervenció General de la Generalitat.

No obstant açò, àdhuc sent reiterats els informes d'auditoria que van advertir tots els anys des de 2006 que s'estava pagant el complement sense l'autorització del Consell, cap directiu de la Conselleria d'Hisenda i Administració Pública ni de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi ambient, de la qual depèn l'empresa pública, van fer absolutament res per aclarir i depurar responsabilitats davant la magnitud del saqueig de diners públics.

L'única resposta de l'empresa pública VAERSA a la nostra denúncia, quan un mitjà de comunicació va publicar les quanties percebudes pel personal directiu de l'empresa, va ser la de contractar a un despatx d'advocats per a amenaçar al sindicat amb presentar una demanda per –segons l'empresa– revelar suposadament dades privades. Dos anys després encara estem esperant notícies de la demanda, sembla que aquells que han pagat il·legalment la productivitat no tenen molt clara l'acusació contra els que hem destapat el saqueig.

La decisió d'acudir a la Fiscalia va ser presa per CGT quan el Tribunal de Comptes de forma inexplicable i en temps rècord va arxivar la denúncia per responsabilitat comptable,

sense ni tan sols practicar cap diligència de comprovació dels fets denunciats.

La segona denúncia es dirigeix contra els gestors de VAERSA que van decidir la contractació a dit de serveis d'assessoria jurídica, que van suposar el desemborsament d'1.974.964 euros.

Aquesta denúncia està precedida d'un procediment per responsabilitat comptable davant el Tribunal de Comptes instat per CGT, la instrucció de la qual ha culminat amb la demanda de procediment de reintegrament interposada pel Ministeri Fiscal contra Donya Anna Bayarri Llorens (que va ser cap de Recursos Humans), Don Felipe Espinosa Bolaños (exdirector general de VAERSA) i Don Enrique Simó Arnau (actual director general de VAERSA), sol·licitant siguen condemnats, com a responsables comptables directes, al reintegrament dels perjudicis causats als fons públics. Un altre assoliment de CGT.

Segons els informes de la Sindicatura de Comptes, la contractació es va realitzar prescindint totalment del procediment legal, quan existia un conveni de la llavors Conselleria de Territori i Paisatge amb VAERSA per a realitzar eixos serveis pels lletrats propis de la Generalitat, personal funcionari públic, per un cost 100 vegades inferior.

Segons van publicar els mitjans de comunicació "el lletrat amb la minuta més elevada és Vicente Bru Parra, germà de l'ex conseller socialista, que ha facturat 1,8 milions. En aquest mateix període la conselleria ja havia acordat amb l'Advocacia de la Generalitat obtenir assistència jurídica per només 3.600 euros anuals".

// Aquestes accions contra la corrupció enllacen amb la denúncia pública del deute il·legítim. Que tornen els diners //

I la tercera denúncia es refereix al pagament de quasi dos milions quatre-cents mil euros per la compra i arrendament de vehicles tot terreny, prescindint totalment del procediment de contractació, és a dir, a dit, en l'etapa en la qual va ser conseller de Medi ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge i President del Consell d'Administració de VAERSA, Juan Cotino.

Els fets van ser detectats per la Sindicatura de Comptes en el seu Informe de Fiscalització dels Comptes de VAERSA de 2010, sense que ningú prenguera cap decisió per a exigir responsabilitats, davant tan greus il·legalitats.

Segons assenyala la Sindicatura, VAERSA va adquirir 65 vehicles tot terreny mitjançant la celebració de set contractes d'arrendament financer, per un import global d'1.447.841 euros, amb una entitat financera. Aquesta adquisició es va realitzar sense licitació pública, quan per la seua quantia va haver de publicar-se en el Diari Oficial de la Unió Europea, incomplint-se flagrantment la Llei de Contractes del Sector Públic.

Igualment VAERSA va adquirir durant 2010 altres tres vehicles tot terreny, per import de 69.419 euros, així com altres elements accessoris, per import de 90.000 euros, sense la formalització de document contractual.

Així mateix, es va gastar per arrendament de vehicles tot terreny facturats per una mateixa empresa arrendadora sense formalització contractual, per un import de 786.668 euros.

En total es va contractar a dit per un valor de 2.393.928.

La denúncia de CGT es refereix també a altres "contractacions" a dit per un import de 2.368.768 euros, corresponents a diversos serveis, concretament es van pagar 1.687.092 euros en concepte de trasbals i neteja de materials en la planta de Villena; retirada, transport i disposició de rebuïjos en l'abocador annexe, i tractament de rebuïjos en l'abocador i segellat del mateix, sense contracte, i un total de 381.676 euros pagats amb càrrec a contractes menors que, per la seua quantia, no ho eren.

En aquests moments desconexem quina de les tres denúncies ha donat lloc a la imputació dels dos directors generals de VAERSA, encara que ho intuïm, però l'assumpte s'ha judicialitzat i la jutgessa ha decretat el secret del sumari, donada la gravetat dels fets.

No cal oblidar que en aquesta cerimònia de la confusió en què ha consistit la creació d'empreses públiques i altres "quiosquets" administratius per part del PP, amb la finalitat d'eludir controls administratius –principalment en la gestió econòmica, en la contractació administrativa i en la gestió de personal–, el Consell d'Administració està format en la seua integritat per alts càrrecs del Consell (el o la Presidenta d'eixe Consell és el conseller/a de torn), és a dir, que són les mateixes cares amb diferent vestit, que s'inventen una Administració paral·lela per a endollar a la seua gent i per a dilapidar sense control els diners públics. Perquè la gent es faça una idea d'el "paperot" administratiu.

Com es pot comprovar, el descontrol en l'empresa pública VAERSA ha sigut total. Tota la informació que ha servit de base per a preparar les denúncies és pública, procedeix d'informes públics elaborats per organismes públics, que paguem tots i que van ser ficats en un calaix per part dels responsables gestors públics de les Conselleries implicades, a qui es paga amb els nostres impostos.

Després ens reprotxaran que som uns "antisistema", que no creiem en les "institucions públiques". El sistema està podrit i els mecanismes que han d'exercir de contrapès del poder s'han convertit en part del problema, volen aparentar que funcionen però no funcionen, ni mai el sistema els va a deixar

funcionar. La casta política, l'economicofinancera, la funcionarial, la sindical ... no ho pot permetre.

Ha hagut de ser un sindicat minoritari, escàs de recursos econòmics, el que destaca aquests tres casos flagrants de corrupció i saqueig de diners públics, i ho hem fet perquè creiem que les accions contra la corrupció formen part de la nostra acció sindical. Gran part dels casos de corrupció denunciats per CGT es refereixen a entitats del sector públic que a causa de la seua nefasta gestió, balafadora i corrupta, han acabat en ERO devastadors que han enviat a l'atur a milers de treballadors. Són els casos de VAERSA, del Palau de les ARTS o de RTVV, el buc insígnia de la corrupció, amb 1.300 milions de forat negre.

Les accions judicials pretenen recuperar els diners robats, si eixos diners públics no hagueren sigut saquejats els ERO no s'hagueren produït.

CGT està demostrant que és possible i també necessari perseguir els casos de corrupció, essencialment amb la finalitat de que responguen els corruptes i siguen capaços de recuperar el que ens han robat.

Aquestes accions contra la corrupció enllacen amb la denúncia pública del deute il·legítim, treballem en una auditoria del deute provocat per la corrupció, i pretenem que els responsables del saqueig retornen els diners públics robats.

Però també hem d'aclarir que no és que confiïm en el sistema judicial. El sistema d'elecció dels magistrats del Tribunal Suprem, del Constitucional, del Tribunal de Comptes, el "repartiment" de càrrecs entre les associacions de jutges com han denunciat els propis jutges, les dificultats per a accedir a la Justícia mitjançant la imposició de taxes, condemnes en costes abusives, etc, permeten tenir-ho tot "controlat". Tot forma part del mateix sistema corrupte.

Però en la labor de conscienciació pública sobre la corrupció del sistema, considerem necessari un debat seriós i profund sobre les causes d'eixes sentències injustes, d'eixes instruccions judicials deficientes de determinats processos, d'eixes decisions judicials inexplicables que, entenem han de ser explicades amb tot detall i perseguides, com a forma de contribuir al fet que la societat es pregunte seriosament sobre la "suposada" bondat d'un Estat i d'un sistema que diu actuar en benefici de l'interès general del poble. Aquesta és la nostra humil aportació per a desmuntar-los l' "Estat-cortijo" que han dissenyat.

CGT Alacant
<http://cgt-alicante.es>

CGT Castelló
<http://cgtkas.blogspot.com/es/>

CGT València
<http://www.cgtvalencia.org>

CGT País Valencià
<http://www.cgtpv.org>

webs al País Valencià

EDUCACIÓ PÚBLICA

El despertar de la sociedad

La plataforma COLEGIO CREMONA-TOTS SOM CREMONA nació, como ya de todos es sabido, como respuesta al injusto cierre por parte de Conselleria de la única línea de 3 años, con más que demostrada demanda, que nos quedaba en el centro. Esto supuso que 32 familias con hijos/as ya matriculados se hayan visto obligadas a llevar a los hermanos/as a colegios diferentes.

Sin embargo, la historia del Ciutat de Cremona viene de lejos como consecuencia de un sinfín de mentiras y engaños a los que hemos estado sometidos desde hace ya 8 años con fines puramente políticos: el improvisado surgir del centro, la promesa de la construcción inminente del colegio, la eliminación de líneas... Y a día de hoy nos encontramos ante la posibilidad del cierre de una escuela en la que cientos de familias han depositado su confianza, con un gran proyecto educativo pionero basado en comunidades de aprendizaje. Fué el 18 de Febrero de 2014 cuando la comunidad educativa del Ciutat de Cremona dijo BASTA. No podíamos ni debíamos soportar un engaño más. La mejor manera que se nos ocurrió para demostrar nuestra indignación y rechazo fue un encierro en el centro, encierro que duró 100 días y 100 noches de duro trabajo y organización para las familias del Cremona. La idea surgió de manera espontánea y, para sorpresa de todos, de un día a otro, el número de personas de dentro y fuera de la comunidad educativa que se sumaba a la Plataforma fue creciendo y participando de forma cada vez más activa hasta hacerse necesaria la creación de equipos de trabajo que han aprendido a coordinarse y cohesionarse. Sin embargo, lo más importante, lo más valioso, es que juntos hemos logrado hacer que nuestra voz y nuestras reivindicaciones sean escuchadas por la sociedad a través de acciones reivindicativas, culturales y lúdicas en las que todas las personas que así lo han deseado han podido participar.

De esta manera, lo que pensábamos que sería un movimiento efímero, se ha convertido en un referente de lucha, una fuente de inspiración para muchas personas que, como nosotros, han dejado de creer en una sociedad caduca y sin valores. Con todo ello, con mucho trabajo realizado desde la solidaridad y la empatía, este grupo de personas con años de rabia acumulada y con toda la razón de su parte, hemos hecho crecer un sentimiento de unidad y de fuerza que poco a poco ha ido calando en las personas que realmente se preocupan por el ataque despiadado que la educación pública está sufriendo.

Creemos que todas las personas que formamos parte de la plataforma hemos crecido y hemos aprendido que una sociedad diferente es posible a pesar de que nos quieran hacer creer lo contrario a base de ignorarnos y de rechazar nuestras propuestas de cambio y de diálogo de manera sistemática. No aceptamos de ninguna de las maneras que algo tan valioso como es la educación de nuestras hijas e hijos se convierta en un negocio, rechazamos la mercantilización de la educación pública y no vamos a permitir que unos gobernantes interesados, despiadados y crueles se salgan con la suya.

Tras estos meses de lucha intensa, sentimos que algo se está moviendo, que la sociedad se está concienciando de que las cosas pueden cambiar, ser más justas para todos y que en gran medida depende de todos nosotros. Y si la plataforma puede de alguna manera servir de ayuda para que este cambio se produzca, que no le quepa a nadie ninguna duda de que seguiremos aportando nuestro granito de arena a través de acciones pacíficas pero contundentes que seguirán siendo el reflejo de un deseo de cambio social, en el que cada vez más personas confiamos. Sabemos que es posible y, por eso, SEGUIREMOS.

Plataforma Col·legi Cremona. TOTS SOM CREMONA

Entrevista a l'equip radiofònic de "Dones Lliures"

Emilia Moreno, Josefina Juste, Llanos Prior, Rakel Ramírez i Jackie Pérez Solsona.

"Parlem, però també escoltem"

El passat mes de juliol, el col·lectiu Lambda va concedir el Premi Margarida Borràs, a més d'Amnistia Internacional i a Pedro Zerolo, a Ràdio Klara i, especialment, als espais de CGT-PV "Dones Lliures" i "Acció Directa". Com valora l'equip de "Dones Lliures" aquest reconeixement?

Ens sentim, abans de res, molt orgullosos. El premi, el seu origen, ens va impactar: Margarida Borràs va ser assassinada pel que era, però també pel que no era... el què va ser una decisió personal, una elecció de vida que ella va afrontar i va assumir, i els que no ho van acceptar van decidir imposar la seua mirada pròpia, sense respectar els drets de Margarida. I açò, el respecte dels drets de les persones és el motiu i essència del nostre programa.

També suposa un reconeixement a la ràdio com a factor divulgatiu i als seus oients, en aquesta època en la qual alguns pensen que les persones no s'interessen per l'actualitat sociopolítica.

Porteu molt de temps realitzant el programa "Dones Lliures" en la ràdio lliure més duradora, una ràdio que és també un referent entre els mitjans de comunicació. Expliqueu-nos quan sorgeix el "Dones Lliures", per què i quines conclusions traieu de la vostra trajectòria.

"Dones Lliures" va començar la seua marxa en els noranta de mà de la companya Pilar Molina; nosaltres prenem el relleu després d'un sorprenent lliurament de testimoni en directe a partir del programa del 8 de març del 2002; entràrem com convidades i eixirem com a encarregades de continuar-lo; va ser un repte que només va ser possible per la tenacitat de Josefina Juste, la seua actual coordinadora.

Podeu traslladar-nos algunes anècdotes del programa que vulgueu compartir amb els lectors del Notícia Confederal?

Fa un temps, va cridar un oient indignat, que es va identificar com a militant del Partit Popular. Estava molt indignat perquè ens escoltava per a assabentar-se de la vertadera realitat.

Una broma permanent entre nosaltres és l'audiència que tenim, Jackie insisteix que no ens escolta ningú, però la peculiar veu i l'accent de Josefina s'obstinen a desmentir-la, perquè a pesar que a la resta ningú ens identifica, són moltes les vegades que hem vist com algú diu pel carrer "vostè és Josefina Juste; l'escoltem en Ràdio Klara".

A dia d'avui, penseu que el "Dones Lliures" és més necessari que mai? Per què?

Sí, perquè parlem, però també escoltem: a més a vegades et sents indignat/a amb coses i no saps molt bé què pots fer com a ciutadana perquè, almenys, es faça sentir la teua opinió. En el programa tractem d'informar d'accions que s'estan duent a terme en la ciutat i en les quals poder participar.

Voleu afegir alguna cosa més?

Al llarg dels anys han format part del programa moltes persones, sempre estem obertes a què es sumeix qui tinga alguna cosa que aportar i ganes de fer-ho, i com no, desitjos d'aprendre, però ja són molts anys en els que hi ha un nucli consolidat. -Josefina Juste, Llanos Prior, Rakel Ramírez, Jacqueline Pérez Solsona i Emilia Moreno-. Moltes altres han entrat i eixit i seria difícil nomenar a totes, però ens agradaria dir que aquest és un treball coral, en el què totes aportem, i que si funciona és precisament perquè cadascuna fa el que sap i pot en eixe moment, i sobretot perquè més que un equip som un grup d'amigues que xarrem i debatem sobre el que ens importa al voltant d'uns micròfons, i envoltades de persones convidades que ens il·lustren i enriqueixen.

Redacció Notícia Confederal

DONES LLIURES

L'avortament o la instrumentalització de la dona

Després de dos anys d'amenaça implacable amb una llei contra l'avortament que superava els somnis de la jerarquia més rànica i casposa, es van succeir els esdeveniments portant-nos de la sorpresa a l'eufòria i d'aquesta a la sospita que alguna cosa es porten entre mans... Temps d'eleccions, lluites internes... raons que res tenen a veure amb el dret de la dona a decidir, i sí amb la instrumentalització que d'ella fan els governs.

Perquè mentre les llums estaven sobre l'avortament, l'ara exministre, acompanyat de la resta del govern, ha anat teixint una revolució silenciosa en la qual les ja precàries condicions de la dona en la vida pública han anat empitjorant de manera alarmant.

En aquests dos anys s'ha produït un assalt important en açò que criden l'estat del benestar perquè ens despistem, i que no és si no el gaudi per a tota la societat d'uns serveis als quals tenim dret i que a més, no ho oblidem, contribuïm a mantenir entre totes i tots amb les aportacions que a l'estat fem a través d'impostos, taxes, exaccions...

Però com deia, s'han assaltat els serveis, deteriorant-los, privatitzant-los o arraconant-los a l'àmbit del privat; sanitat, educació o discapacitat són un dels jaços de treball estable i amb sous no gaire indignes on hi havia majoria de dones, i és un dels àmbits on s'ha destruït més ocupació, espentant a les dones a acceptar sous i horaris d'esclavitud en el sector privat o relegant-les a l'atur i l'exclusió social.

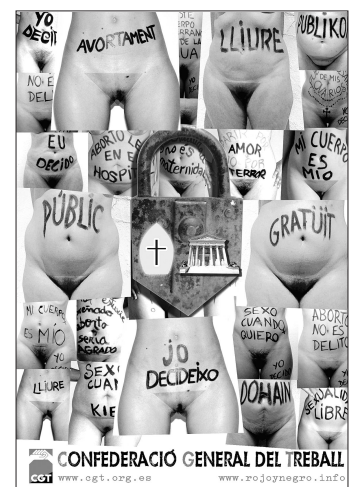
Al seu torn, en desaparèixer o deteriorar aquells serveis en els quals elles mateixes treballaven, i feien possible la mal anomenada conciliació, s'han vist obligades a assumir les cures de familiars malalts, amb discapacitats, o senzillament menors, sense cap suport.

Un altre sector, ja de per si mateix precari on s'han encebant és el del comerç; la seua obertura en diumenge, lluny de generar riquesa a les ciutats i llocs de treball, com se'ns anunciava, ha suposat fins a 5.000 llocs de treball menys solament en una coneguda cadena, a causa que les pròpies empleades han renunciat al seu treball, sense atur ni indemnitzacions, perquè els horaris maratonians i inhumans que els imposaven no podien ser assumits per dones amb càrregues familiars... açò sí, a meitat de preu hi ha sis milions de persones esperant una oportunitat; destrucció de llocs estables i consolidats per altres molt més ba-

rats, precaris i submissos. I encara que les xifres són anònimes tots posem cara de dona a aquests treballs.

I la lluita contra la violència de gènere, malgrat les periòdiques declaracions d'Ana Mato sobre la seua preocupació i les mesures mampreses pel seu ministeri, és una altra de les grans perdedores en anar desapareixent, continua i inexorablement, de l'escàs teixit de protecció que existia, i per molt que ho repetisquen ella, o la seua defensora del poble, no s'ha pres una sola mesura per a impedir que les dones cada dia estiguen més sota el domini dels seus maltractadors: sense protecció social, sense possibilitat de treballs estables, sense accés ràpid a una justícia sobrecarregada i sense capacitat de resposta... només queda callar i baixar el cap, o deixar-se matar.

En aquestes circumstàncies, poques possibilitats hi ha de crear un projecte de vida en el qual càpien els fills i filles, és obvi que la taxa de natalitat ha d'estar baixant de forma més que alarmant, i que el mercat necessita mà d'obra excedentària per a poder seguir imposant les seues condicions... no queda més remei que impedir els avortaments... Potser no ho hagen aconseguit a la primera, però la veda està oberta i les conferències episcopals no han esperat ni a la confirmació oficial de la retirada de la llei per a traure les seues hordes al carrer; el nou assalt serà des del Tribunal Constitucional on tenim pendants uns recursos presentats pel propi PP en el 2010, i que no ha retirat alhora que el projecte de llei. **Emilia Moreno, Secretària General CGT-PV**

CGT ALS CENTRES DE TREBALL

Preparant les noves eleccions sindicals

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretariat Permanent CGT-PV

El tema de les eleccions sindicals i l'agra controvèrsia que sobre aquest model de representació es va viure en l'anarcosindicalisme durant els anys vuitanta del segle passat, no ha desaparegut de les nostres converses i debats al llarg d'aquestes últimes dècades. La participació en els comitès d'empresa no deixa de proporcionar-nos ocasions per a discutir els pros i els contras d'eixa presència de CGT en els òrgans legals de representació dels treballadors.

Bé és cert que, àdhuc tenint més d'una reserva justificada, la majoria de la nostra afiliació assumeix la necessitat de concórrer a les mateixes i valora l'oportunitat que aquestes representen per a un sindicat com a CGT, que no gaudeix del suport (més aviat tot el

contrari) de patrons, administracions i mitjans de comunicació.

Han sigut ja diversos congressos confederals els que han analitzat i ratificat la participació de la Confederació en les eleccions sindicals, una vegada comprovat que la nostra actuació com a delegats sindicals i membres de comitès d'empresa no solament no ha significat la conversió en un sindicat reformista més, sinó que ha permès que les sigles i les propostes de l'anarcosindicalisme siguin més conegudes cada dia i que cada vegada amb major freqüència es convertisquen en l'eina d'organització, participació i lluita que la classe treballadora necessita.

Aclarida, que no tancada per a tota l'eternitat, la discussió sobre les eleccions sindicals, el següent pas que hem de donar col·lectivament és preparar aquest procés de renovació de la gran majoria de comitès d'empresa i delegats de personal, amb la major i més entusiasta participació possible de la militància.

Des que ens decidim a participar, amb tot tipus de crítiques i reserves, és cert, en les eleccions sindicals, la CGT ha experimentat

un creixement lent però constant. En aquests moments ja comptem amb una presència respectable territorial i sectorialment parlant, encara que eixa representativitat és bastant desigual en les diferents comunitats autònomes i encara està molt lluny del 10% que exigeix la legislació espanyola per a ser un sindicat representatiu.

No obstant açò, la implantació de la CGT en importants empreses i sectors s'ha consolidat en els últims anys i en aquests moments no

solament tenim una representació significativa en elles, sinó que podem afirmar que la CGT és el sindicat més actiu, més combatiu i més constant en totes les lluites laborals i socials que s'estan produint després de la fase de reformes i retallades que s'han pactat entre els últims governs i els dos sindicats oficials del règim.

És cert que el desprestigi que s'han guanyat UGT i CCOO amb els seus pactes i fins a corrupel·les també s'ha abocat injustament sobre la resta de sindicats, a través d'uns mitjans de comunicació manipulats i per part dels sectors menys assabentats i conscienciats de la pròpia classe treballadora. Aquesta realitat no la podem obviar, és evident, però tenim molts arguments per a defensar la nostra honradesa i el nostre treball allà on siguem comparats amb eixos aparats burocratitzats. Les lluites i els resultats de la nostra activitat sindical en multitud de llocs i conflictes estan en la nostra memòria (i en els nostres arxius o hemeroteques) per a qualsevol que les pose en dubte.

No hi ha molt temps. Els terminis estan ací i no els controlem des de CGT. Toca, per tant, anar convocant reunions i assemblees de sindicats, seccions sindicals, etc. on definir les nostres campanyes i preparar les llistes amb les quals concorrerem a aquests transcendents comicis sindicals. No cal dir que hem de presentar als companys i companyes més respectats i coneguts en cada lloc pel seu compromís i honestat.

Cal explicar a les gents que es presenten per primera vegada en les nostres llistes (en molts casos provinents d'altres sindicats i altres formes de fer sindicalisme) el que l'organització i els propis companys de treball esperen de la seua gestió. Ser representant de la CGT significa tenir l'oportunitat d'elaborar, de decidir, de compartir tot el que la Confederació fa, diu o proposa. Al mateix temps, ens obliguem a

estendre aquestes pràctiques assembleàries i decisòries al conjunt de la plantilla del centre de treball que ha dipositat en les nostres sigles i en les persones de la llista la seua confiança.

Volem, i necessitem, créixer per a ser més forts i defensar i conquistar les reivindicacions de la classe treballadora i de tots els moviments socials, però eixe creixement no pot ser a qualsevol preu. El nombre, amb ser important, mai ha de posar-se per damunt dels nostres ideals i d'una història repleta d'exemples de dignitat, dedicació i generositat.

Per tot açò, des del SP anem a tots els ens de la CGT-PV a engegar-se al més prompte possible. A programar el treball d'informació i expansió dels pròxims 14 o 15 mesos. Però en eixa àrdua tasca podeu comptar amb el suport de la resta de l'Organització. Perquè l'esforç i l'obstinació siguin compartits, des de ja posem a la vostra disposició els nostres mitjans tècnics i humans, així com els recursos i materials que es van a llançar per a aquesta imminent campanya d'eleccions sindicals.

Assemblea del MEMQ-V (Sindicat Metall, Energies, Minería i Químiques de CGT a València) celebrada en octubre per a preparar el període d'eleccions sindicals 2014-2015

Concentració en Almussafes. Plantilles de Ford y Sodexo contra la pèrdua de los comedores

Un año sin comedores en Ford

En julio se ha cumplido un año de la eliminación del servicio de comedores Ford Valencia, cuyas consecuencias para la salud de la plantilla nunca van a ser reconocidas por la empresa y sus sindicatos. Todos los estudios médicos y la propia OMS aconsejan una alimentación sana y equilibrada, en la que entren verduras, pastas, legumbres, pescados, frutas y lácteos. Pero en Ford, en lugar de seguir las recomendaciones de los expertos optaron por todo lo contrario: suprimir los comedores para la mayoría de la plantilla y reducir la pausa para la misma a 15 minutos, con lo cual se está forzando a la gente a que se alimente mal; siempre bocadillos, bollería industrial... o a que no coma hasta que no llegue a casa.

Pero como la ola de recortes llega a todos los derechos sociales, se han eliminado unas rutas de autobús y alargado el trayecto de otras, de tal forma que en muchos casos se está llegando a casa a la misma hora que antes del pacto. Ello a pasar de venderse el cierre de comedores como la ocasión de los trabajadores para estar un cuarto de hora antes a sus lugares de residencia. En este año transcurrido se ha podido comprobar que siguieron mintiendo, y que no sólo no se ha ganado tiempo, sino que al llegar a casa el personal se ve obligado a prepararse la comida... ¡si es que quiere comer decentemente!

Pero con ser una pérdida importante y un riesgo para la salud, la pérdida de los comedores también ha tenido otras graves consecuencias: la plantilla ya no cuenta con tiempo ni espacio para descansar junto a los compañeros, para relacionarse e intercambiar opiniones, para recibir y debatir la información de los delegados sindicales, etc. La verdad es que la empresa y algunos sindicalistas profesionales ya le tenían ganas a los comedores y pánico a lo que los propios trabajadores pudieran expresar libremente en los debates en las cantinas. La dirección y sus sindicalistas son los que de verdad han salido beneficiados con el cierre del comedor, y encima ellos pueden seguir usando este servicio y disfrutando de la comida digna y económica que han quitado a los demás.

Si cada día los trabajadores tenemos menos derechos, peores condiciones laborales, los salarios congelados y más infernales ritmos de trabajo, cuesta entender que el personal de Ford tanga que estar contento y agradecido porque la empresa va muy bien y tiene cada día más benefi-

cios. Si tan orgullosos están de la plantilla, lo justo sería que parte de esas ganancias las compartieran también con quienes se dejan en la fábrica de Almussafes la salud y la vida.

Aparte de todos los perjuicios que la eliminación del servicio de comedores ha representado, tampoco podemos olvidar que se han destruido decenas de empleos en la contrata que lo gestiona. Precisamente cuando más grave y acuciante es el problema del paro en este país, y cuando todo el mundo reclama que se creen nuevos puestos de trabajo.

Pero afortunadamente, y al contrario de lo que sucede en Ford, la plantilla de Sodexo ha estado unida y apoyada en todo momento por un Comité de Empresa activo y dispuesto a defender a todos los trabajadores. Esa lucha ejemplar de la plantilla de Sodexo ha dado sus frutos: han reducido considerablemente el número de bajas y éstas se han reducido a jubilaciones y bajas voluntarias, en unas condiciones económicas muy superiores a las que la empresa pretendía desde un principio.

Los trabajadores de Sodexo (igual que los de Panrico, Coca-Cola, RTVV y otros muchos) han demostrado que si se lucha se puede conseguir la retirada o la anulación de los ERE, cuando los sindicatos mayoritarios en Ford siempre habían dicho que era imposible cargarse un expediente de regulación de empleo, y que lo mejor era aprobarlos y aceptar que la plantilla consumiera sus dos años de paro o que viera su nómina reducida considerablemente.

El cierre de comedores es una pérdida importante, pero no es la única. En los últimos años estamos viendo cómo este tipo de sindicalismo (que, de una u otra forma, cuenta con la complicidad de la mayoría) lleva a un deterioro permanente de los derechos colectivos: cambios de vacaciones al gusto de la empresa, movilidad permanente, nulo control de los ritmos, discriminación en promociones y contrataciones, salarios y derechos precarios para el nuevo personal, sanciones constantes, etc.

Si alguna lección se puede sacar de esta triste etapa, en la que tanto se está perdiendo, es que sólo con la participación y el compromiso de toda la plantilla y con un sindicalismo que esté al lado de los trabajadores en lugar de al servicio de la dirección, es posible defender y mejorar los derechos del personal actual y de todos los que entren en la fábrica. **Sección Sindical CGT-Ford**

FOTONOTÍCIA

En la vespada del 30 de setembre i en el marc de la campanya estatal contra la repressió, la CGT es va concentrar davant la Delegació i la Subdelegació de Govern a València i Castelló. Al cap i casal, la concentració, que també van convocar CNT i col·lectius socials i de persones en atur, va coincidir amb la celebrada pel Dret a Decidir arran la prohibició de la consulta del 9N a Catalunya. A Castelló, «la joventut combativa i la societat civil compromesa amb la llibertat i contra tot tipu de repressió», va sortir al carrer per a manifestar públicament el compromís en «seguir lluitant per transformar», tal i com informen des de CGT-Castelló, «aquest món podrit i capitalista en un altre més igualitari, llibertari i just».

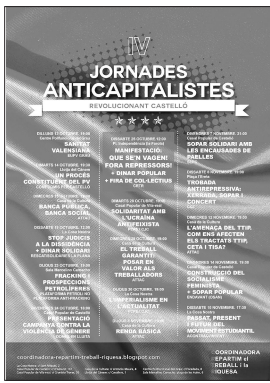

Castelló

València

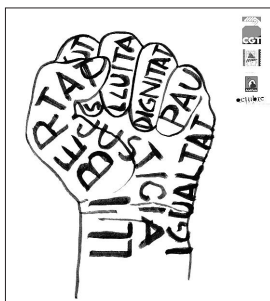
AGENDA CULTURAL I NOTÍCIES

La CRTR organitza les IV Jornades Anticapitalistes de Castelló

Com en anys anteriors en arribar la tardor, la Coordinadora Repartim el Treball i la Riquesa (CRTR) ha organitzat una nova edició de les Jornades Anticapitalistes de Castelló, que en aquesta edició seran les quartes i tindran lloc **entre el dilluns 13 d'octubre i el dissabte 15 de novembre**. Les Jornades constaran d'un acte central i un total de quinze actes públics convocats tant per organitzacions membres de la CRTR (Acontracorrent, ATTAC, CGT, Endavant (OSAN), EUPV-Grau, La Cosa Nostra, PCPE-CJC, SEPC) com per altres que sense formar part de la Coordinadora han volgut participar en les Jornades (Compromís per Castelló, Dones en Lluita, Plataforma anti-fracking, Plataforma Petrolí No, Rescat/Solidàries La Plana). La CGT organitza dissabte 8 de novembre a les 19:00 en La Cosa Nostra una Trobada Antirepressiva: xerrada, sopar i concert a la plaça de l'Ereta. Programa complet en www.cgtpv.org i <http://coordinadora-repartim-treball-riquesa.blogspot.com/2014/>

XVI Jornades Llibertàries CGT-València

Quin món volem construir?
 Del 15 al 19 de desembre en l'Octubre CCC (C/ Sant Ferran, 12)
 Exposició: L'anarcosindicalisme de la Transició als nostres dies
 Dilluns 15 de desembre
 12h: Presentació de les jornades
 18h30: En quin món estem?
 Dimarts 16 de desembre
 18h30: Un viatge al passat per a fonamentar el futur.
 Dimecres 17 de desembre
 11h: Presentació documental "Valentín. La otra transición"
 18h30: I ens furtaren la memòria i la consciència: La Transició i el moviment obrer.
 Dijous 18 de desembre
 18h30: En algo ens equivoquem... Diem no als valors del capitalisme.
 21h30: Performance de l'Assemblea de Desempleades en

Ateneu Llibertari "Al Margen"
 Divendres 19 de desembre
 18h30: L'eixida és revolucionària.
 21h30: Festa llibertària. Local CGT Av. del Cid, 154-València
 Més informació en www.cgtpv.org

L'Assemblea de Desempleades i Precàries de CGT a València continua la seua activitat
 Des de aquesta Assemblea va començar a organitzar-se a principis d'enguany, la seua lluita assoleix multitud d'àmbits. Participació radiofònica en Ràdio Klara, concentracions davant el temple del consum (El Corte Inglés), performances, concerts (com l'organitzat el 18 d'octubre al local de la CGT en l'Av. del Cid, 154), tallers i, per suposat i per a fer possible tot allò, **reunions setmanals els dijous a les 18h** en la seu. Tota la informació en <https://es-es.facebook.com/CGTdesempleadosYprecariasValencia>

Jornada Antirepressiva organitzada per CGT-La Safor
 Divendres 26 de setembre va tindre lloc al local de CGT-La Safor una jornada pels drets i les llibertats de les persones on es va gaudir de la presència de Jacinto Morano, advocat dels Serveis Jurídics Confederales de CGT i de Yolanda Ruiz de Madres Contra la Repressió de Vallekas i Secretària d'Acció Social de la FL de CGT-Madrid. Mitjançant les seues experiències i coneixements, ens van oferir una xerrada molt formativa i molt interessant sobre la repressió a l'Estat Espanyol i com combatir-la. Després, va tindre lloc un excel·lent sopar de pa i porta. Per acabar la Jornada, Eduard de Benipeixcar va ficar una nota musical a la nit, deixant al públic bocabadat amb la seua guitarra.

Des d'aquestes línies, agrair la presència de Jacinto Morano i Yolanda Ruiz, que vingueren directament des de Madrid. Agrair a Edu que ens emocionara amb la seua música. I, per últim, agrair a totes les persones la seua assistència i a totes les companyes que feren possible aquesta Jornada. Seguirem lluitant, sense por!! **CGT-La Safor**

CGT-PV condemna l'actuació de Subdelegació de Govern i de la policia antiavalots de Castelló que va ferir diversos menors i va detindre a dos joves antifeixistes. Dos joves van ser detinguts a Castelló la tard-nit del 20 de setembre i posats posteriorment en llibertat amb càrrecs. La Confederació General del Treball exigeix responsabilitats a la Subdelegació de Govern que, no solament va permetre la celebració d'una xerrada misògina, masclista i racista per part del partit d'extrema dreta Democràcia Nacional en la seua seu del carrer Aparisi Guijarro, sinó que va desplegar un dispositiu antidisturbis que va acabar encebant-se contra desenes de persones que havien protestat pacíficament contra l'acte. Després de dissoldre's la concentració que havia durat una hora i mitja, incomprensiblement, un cap de la policia antidisturbis va ordenar càrregues i persecucions contra els manifestants crítics del feixisme. Va haver-hi almenys quatre menors ferits i dos detinguts. Un d'ells, es trobava ja a més d'un quilòmetre del carrer Aparisi Guijarro quan va ser interceptat i agredit pels cossos de seguretat de l'estat L'ocorregut el dissabte 20 de setembre a Castelló és una mostra més de la realitat que es viu en la província de Castelló on el feixisme campa a plaer amb la connivència de les màximes autoritats. Una actitud que contrasta amb el doble raser utilitzat respecte als moviments d'esquerrers. No en va, ja són varis i sonats els casos d'activistes defensors de la justícia i la igualtat que són reprimits i criminalitzats enfrontant-se a multes i fins i tot presó. Després d'aquests esdeveniments, la Confederació General del Treball del País Valencià ha denunciat públicament la violència exercida contra la ciutadania, ha exigint la dimissió immediata de l'actual Subdelegat de Govern a Castelló, David Barelles, així com la del responsable de la unitat d'intervenció ràpida de la comissaria de Castelló. Així mateix, la CGT-PV mostra tot el seu suport a l'activisme defensor dels drets humans i a la lluita per la defensa de les llibertats i drets de la ciutadania, i exigeix la llibertat sense càrrecs de tots dos detinguts. **Gabinet de Premsa CGT-PV**

Contes Llibertaris

Per Farnes

Los principios del derecho

Cuando en marzo de 2014 una sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Andalucía declaró urbanizable el paralizado hotel de El Algarrobo y sus zonas limítrofes, espacios incluidos dentro del parque natural del Cabo de Gata-Níjar en Almería, el máximo poder judicial andaluz escribió una de sus sentencias más gloriosas. El mismo tribunal había dictaminado en 2012 justo lo contrario. Así son algunas magistradas aplicando la justicia; lo que vale para el derecho también vale para el revés.

Les faltó en dicha sentencia indicar cuáles habían sido todos los fundamentos jurídicos utilizados para tan increíble cambio. Indicaron unos cuantos entre tecnicismos y preceptos legales aplicables. Se olvidaron de los más determinantes. 1.500 viviendas, ocho hoteles y un campo de golf, que podrían aumentar el ya de por sí monstruoso espectáculo natural, son argumentos más que suficientes para que un tribunal, por muy superior que se crea, cambie con esa facilidad toda la jurisprudencia que hasta la fecha se había ido declarando.

Así son ellas aplicando la justicia.

La clase obrera

Me gustan las reuniones familiares de charla prolongada. Ese pequeño universo de tres generaciones con sus vivencias y realidades puestas encima de la mesa, entre café, leche y pastas, recoge la historia de sus integrantes, de su clase, de su tierra. Es como leer un libro donde cada personaje, en la intimidad de su espacio, habla sin necesidad de esconder sus pensamientos porque sabe que el lector lo conoce y no puede contarle cuentos de princesas y dragones.

Aquel día la conversación giraba en torno a los problemas de falta de trabajo de nuestros hijos, las dificultades para llegar a fin de mes y el futuro inmediato. Recordaban las personas más mayores cómo habían trabajado toda su vida desde edades muy tempranas y las miserias que habían visto. Hablaban de sus luchas, esfuerzos y sacrificios para que sus hijos e hijas estudiaran y se labraran un buen porvenir. Describíamos las que habíamos estudiado, incluso en alguna universidad pública, cómo aquellos estudios, en muchos casos, tampoco nos habían resuelto la vida y cómo en estos momentos, con grandes retrocesos sociales, más de uno y una de nosotras tenía que recurrir a sus padres y madres para poder seguir adelante. Relataban las más jóvenes de la familia cómo estaba el mercado laboral y los abusos que se cometían indicando a quienes seguían estudiando que no dejaran de hacerlo.

Desde la cocina una de mis primas dijo:

-Nos engañaron, nos engañaron bien.

Mientras su madre le recordaba:

-Os ha gustado mucho gastar y poco ahorrar, venga casas, venga coches, ale comprar, comprar.

Uno de mis tíos, que se incorporó a la conversación, tras una breve parada producida por la necesidad de nicotina, alegó que nos dejáramos de chorradas que todo era una estrategia de los ricos, que no podían dejar que los obreros prosperaran y que él había hecho muchas huelgas y luchado por tener unos derechos y que incluso, había podido elegir trabajos y mandado a más de un patrón a cascarla por abusivo y ladrón. A sus palabras respondía su hijo alegando que los tiempos habían cambiado mucho desde que él se jubiló y que, ahora, su nieta tenía que tragar con lo que le dijera su jefe si quería seguir trabajando.

En este punto dejé una reflexión en voz alta, más alta que de costumbre, para que me oyeran entre tantas reflexiones tan elevadas como de costumbre.

-Algo no hemos hecho bien. ¿Cómo era posible que mi padre hubiera estado más de 40 días de huelga, con una familia que mantener, para que se firmara el que fue el primer convenio de la construcción tras la muerte del dictador y ahora era casi imposible hacer una huelga de más de un día y algunos de nuestros hijos o hijas no sabían lo que era un convenio colectivo?

Se hizo un silencio espeso, y tras esa pausa muda, alguien se levantó de la mesa y preguntó afirmando quién quería una copa mientras se dirigía a por cubitos de hielo a la nevera y cantaba, por el pasillo, la lista de destilados y espirituosos que se podían elegir.

Ya no hubo respuesta.

Si vols col.laborar amb: **NOTICIA** envia els teus articles, notícies, dades, opinions informacions, fotos...

comunicacion-cgtpv@rojonegro.info

Entrevista a Assum Penalva Verdú, néta del passatger 2033 de l'Stanbrook, i militant de CGT-Alacant

“Amb el meu avi compartisc els mateixos somnis de justícia i igualtat”

Assumpció va néixer un 13 d'abril de 1956 a Alacant. Llicenciada en Educació física, es dedica a la docència. El seu interès per resoldre allò que resulta “difícil”, la va portar a especialitzar-se en mediació, implicant-se en nous projectes de reforma educativa amb la participació de pares i alumnes. Entre ells, destaquen les Jornades d'Aprenentatge Llibertari del País Valencià de fa dues dècades. A més, es dedica a la coeducació, i treballa des dels centres forma-

tius en clau antisexista des dels anys huitanta. Enèrgica i de veu profunda, Assum ens fa retrobar-nos, a través del seu relat, amb el fil d'Ariadna que és la memòria intergeneracional. Eixa que han tractat de furar-nos però que emergeix, reveladora i rebel, quan ens posem a recordar la vida dels lluitadors per la causa obrera. Una causa aquesta, aplastada, que no liquidada, per la dictadura franquista i traïda després per la Transició espanyola

El passat mes de maig, en el marc de l'“Operació Stanbrook”, un ferri va partir des d'Alacant amb destinació a Orà per a retre homenatge als prop de 3.000 republicans i republicanes espanyols que van haver de fugir en l'últim vaixell que eixia des d'Espanya després de la victòria feixista. Tu, al costat d'altres companys del sindicat, vas acudir al port per a participar en l'acte de comiat. I tenies un motiu molt especial, el teu avi va ser una de les persones exiliades que va viatjar en l'Stanbrook en 1939. Com vas viure que es recordara, 75 anys després, aquell viatge?

El fet que s'anara a homenatjar als viatgers de l'Stanbrook em va fer pensar molt en ell. Què pensava ell del que va passar? Què va sentir pujat en aquell vaixell? Vaig recordar la seua partida que va marcar per sempre les vides de la meua àvia, les meues ties i la meua mare...

El dia abans de salpar l'Stanbrook, el meu avi encara estava a Crevillent. Ell no pensava estar en eixe vaixell, perquè no havia fet res dolent, no s'havia tacat les mans amb sang, així que se suposa que no li passaria res. Almenys açò havia promès Franco. Però uns bons amics de l'altre bàndol li van explicar que si no eixia d'Espanya, el mata-

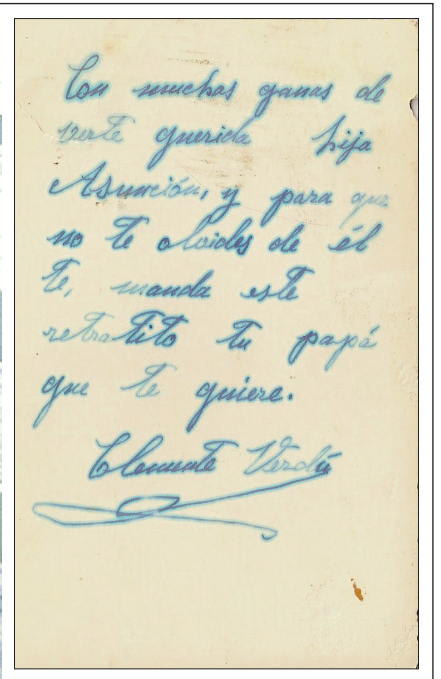
rien. I l'he imaginat moltes vegades, amb 35 anys, deixant a la seua dona de la mateixa edat i a quatre xiquetes d'entre sis mesos d'edat la petita, la meua tia Clemen, i 11 anys, la meua tia Maria. Al mig, la meua tia Pilar i la meua mare Asunción.

Explica'ns qui i com va ser el teu avi i quina empremta ha deixat en la memòria de la teua família la seua vida, la seua militància i el fet que fóra un dels exiliats en l'Stanbrook.

Clemente era un treballador de Crevillent, treballava en una fàbrica de catifes. Va ser autodidacta i, com diríem ara, empreneur ja que es va muntar un quiosc de premsa que, per cert, li'l van cremar els falangistes durant la segona República. Llavors es va muntar un bar que, durant la guerra, van seguir portant la meua àvia, la meua besàvia i les germanes de la meua àvia.

Em diu la meua mare que amb el bar va fer diners, però no va voler comprar una casa perquè no pensaren que l'havia aconseguida gràcies a la República.

Era socialista, però mai va tenir cap càrrec encara que sí que va posar en coneixement de la justícia les reunions que els fa-

Assum amb el mar de fons. I junt a ella, una foto del seu avi, Clemente Verdú Sánchez, que va enviar a la seua mare des de l'exili en Beni Saf, Algèria.

langistes estaven duent a terme per a atemptar contra la República, donant noms i llocs on es reunien.

Va morir molt ràpid, als 62 anys, a Lyon, quan encara vivia Franco pel que no va poder tornar mai a la seua terra.

Quant a l'empremta que ha deixat... en la meua mare, la por. Ha explicat mil vegades les nits en què els falangistes entraven a la casa de matinada i despertaven a la meua àvia i a les xiquetes... Els feixistes no es creien que s'haguera anat en l'Stanbrook. I els feien eixir del llit i els tornaven a preguntar on el tenien amagat. La meua mare, una cria llavors, no eixia al carrer: xiquets i xiquetes els cridaven “roges”. A més, quan per fi la meua àvia es va poder reunir amb el meu avi 8 anys després de la seua partida en una ciutat costanera d'Algèria, Beni Saf, que deien s'assembla molt a les platges del Pinet i La Marina, la meua mare no es va voler anar per por.

En tres dels meus germans, el nom: Vicente Clemente, Amparo Clementina i per fi Clemente.

I en mi, el baül de llibres que vaig trobar en una cambra trastera. Així va ser com vaig llegir “Lope de Vega a l'abast dels xiquets”. Què bé açò de “Fuenteovejuna tots a l'una!”. O Calderón de la Barca: “perquè tot en la vida és somni i els somnis, somnis són”. Aquests són els que més recorde. Per a mi va ser un tresor que em va encantar.

I també ens va deixar el tenir família a França. D'Algèria es va anar a França. Vaig viatjar a Lyon amb 8 anys a conèixer al meu avi. Anàrem deu en un cotxe, des d'Alacant a Lyon en dos dies. Imagineu, carreteres de fa 50 anys, cinc xiquets de 3 a 8 anys i cinc adults. Supose que aquestes vivències t'obrin la ment.

Que quatre dels cinc germans Penalva Verdú militen en la CGT no està exempt de

significació. Com és la vostra militància? Per què triareu la Confederació?

Com he dit, el meu avi era socialista així que no sé fins a quin punt va poder influir en la nostra militància anarcosindicalista. Però sí és veritat que la seua vida va deixar dues coses en la meua família. El consell que no ens significàvem molt, la paraula política estava gairebé vetada, i, com a contradicció, que diguem no a la injustícia. El que crec que sí va ser determinant per a la nostra elecció militant, va ser la Transició junt a aquesta manera de ser digna que ens van inculcar.

Per exemple, en aquells anys vaig estar a Madrid, en una fira del llibre. I em vaig tornar a casa amb el “Déu i l'Estat” de Bakunin i “Nosaltres els valencians” de Joan Fuster, que va ser el primer llibre que vaig veure escrit en valencià. Així va ser com vaig deixar de llegir només novel·les... Per descomptat, alguna cosa hi havia perquè triés donar aquest pas. I suposo que amb els meus germans, va ocórrer alguna cosa semblant.

Ser professora et dona una perspectiva àmplia sobre l'evolució de les mentalitats i els sabers. Com veus la situació política social actual?

La meua opinió és que existeixen persones més o menys empàtiques. No crec que el món estiga ara pitjor que abans. Jo també he evolucionat però la clau està en què ara, igual que abans, sempre hi ha un grup de persones més responsables, que estan per fer coses. I açò es dona en tots els aspectes de la vida.

Creus que la Transició espanyola va ser respectuosa amb els lluitadors antifeixistes com el teu avi?

No, en absolut. Allò va ser una estafa. Recorde que va ser la primera vegada que vaig poder votar i no vaig voler fer-ho perquè no estava d'acord amb el que estava passant.

Tenia expectatives massa altes. Pensava que assoliríem una vertadera democràcia... massa utòpic. Vaig creure que tindríem molta més llibertat i em vaig adonar que cap

discurs encaixava amb el meu. Es van anar fent coses, jo sempre m'il·lusione, però abans d'arribar a eixe futur, quan semblava que les coses anaven a millor, estem tornant arrere, fins i tot a un temps anterior a la Transició.

Quins són els teus somnis i en quina mesura penses que són compartits amb aquells que va tenir el teu avi i que van marcar la seua trajectòria vital?

En realitat desconec els somnis del meu avi. Supose que va ser un treballador que lluitava per la igualtat, per la justícia. La seua ciutat natal, Crevillent, estava molt polaritzada llavors. I en aquest sentit, crec que sí, per descomptat compartim eixos mateixos somnis de justícia per a la classe treballadora.

Penses que és important recuperar la memòria d'aquella generació? Per què i què necessitem reprendre dels valors que van defensar i que és possible que s'hagen perdut en el temps?

Sí, és important. Parlar ve bé, sempre es descobreixen coses noves. Hi ha molt encara per desenterrar. I els valors humans segueixen sent vigents, per descomptat. Crec que no s'han perdut, en tot cas, modificat. I no són antics, sinó que són de sempre.

Vols afegir alguna cosa més?

Vull parlar de les dones. Molts homes es van anar i van deixar a les seues famílies. Elles es van quedar ací. La meua àvia va estar fins i tot en la presó. Cal recordar les penúries i la valentia d'aquelles dones, soles, en plena postguerra. A moltes els tallaven el pèl, les torturaven fent-les prendre oli de ricí, les vexaven. I damunt, els negaven el dret al treball. En el cas de la meua àvia, ties i besàvia (eren huit dones en la casa) es van haver d'accontentar durant molt temps amb fer espadnyes, un treball que li's donava, d'amagat i per les nits, alguns falangistes “bons”.

Germans Penalva Verdú que militen en la CGT. D'esquerra a dreta, Assum, Clemente, Amparo i Juan